

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟ
ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Αριθμός 4167

Παρασκευή, 22 Μαρτίου 2013

105

Αριθμός 6

Η Σύμβαση μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Ισπανίας για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας και για την Πρόληψη της Φοροδιαφυγής αναφορικά με τους Φόρους πάνω στο Εισόδημα και το Κεφάλαιο καθώς και το σχετικό Πρωτόκολλο, που σύμφωνα με το Άρθρο 169.1 του Συντάγματος συνομολογήθηκαν και υπογράφηκαν στις 14 Φεβρουαρίου 2013, ύστερα από Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου στις 27 Δεκεμβρίου 2012, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 169.3 του Συντάγματος, στην Ελληνική, Ισπανική και Αγγλική γλώσσα.

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΙ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΦΟΡΟΥΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Η Κυπριακή Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας επιθυμώντας τη συνομολόγηση Σύμβασης για την Αποφυγή Διπλής Φορολογίας και για την Πρόληψη της Φοροδιαφυγής αναφορικά με τους Φόρους πάνω στο Εισόδημα και στο Κεφάλαιο έχουν συμφωνήσει ως ακολούθως:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 1 ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα τα οποία είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 2 ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΟΙ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται πάνω σε φόρους επί του εισοδήματος και του κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή πολιτικών υποδιαιρέσεων ή τοπικών αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο που αυτοί επιβάλλονται.

2. Θα θεωρούνται ως φόροι επί εισοδήματος και κεφαλαίου όλοι οι φόροι που επιβάλλονται σε ολόκληρο το εισόδημα, σε ολόκληρο το κεφάλαιο ή επί των στοιχείων του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων και φόρων επί των κερδών από την αποξένωση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, φόροι επί των ολικών ποσών μισθών ή ημερομισθίων που καταβάλλονται από τις επιχειρήσεις, καθώς και φόροι πάνω στην ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι πάνω στους οποίους η παρούσα Σύμβαση θα εφαρμόζεται είναι συγκεκριμένα:

α) Στην περίπτωση της Ισπανίας:

- i) Ο φόρος εισοδήματος για φυσικά άτομα,
- ii) Ο εταιρικός φόρος,
- iii) Ο φόρος εισοδήματος επί των μη κατοίκων και
- iv) Ο φόρος κεφαλαίου,

β) Στην περίπτωση της Κύπρου:

- i) Ο φόρος εισοδήματος,
- ii) Ο φόρος εισοδήματος για εταιρείες,
- iii) Η έκτακτη εισφορά άμυνας της Δημοκρατίας
- iv) Ο φόρος ακίνητης περιουσίας και
- v) Ο φόρος κεφαλαιουχικών κερδών

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται και πάνω σε όλους τους ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους, οι οποίοι επιβάλλονται μετά την υπογραφή της Σύμβασης, επιπρόσθετα ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα γνωστοποιούν η μία την άλλη οποιοσδήποτε ουσιαστικές αλλαγές που έγιναν στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΟΡΟΙ

Άρθρο 3 ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

1. Για σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν διαφορετικά προκύπτει από το κείμενο:

- α) Ο όρος «Ισπανία» σημαίνει το Βασίλειο της Ισπανίας και, όταν χρησιμοποιείται με τη γεωγραφική του έννοια, σημαίνει την εδαφική περιοχή του Βασιλείου της Ισπανίας, τα εσωτερικά ύδατα αυτού, τα χωρικά ύδατα αυτού και οποιαδήποτε άλλη περιοχή εκτός των χωρικών υδάτων μέσα στην οποία, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και την εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας του, το Βασίλειο της Ισπανίας ασκεί ή μπορεί να ασκεί στο μέλλον κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία αναφορικά με τον πυθμένα, το υπέδαφος και των υπερκειμένων υδάτων, και του φυσικού πλούτου τους,
- β) Ο όρος «Κύπρος» σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία και όταν χρησιμοποιείται με την γεωγραφική του έννοια συμπεριλαμβάνει την εθνική επικράτεια, τα χωρικά ύδατα αυτής και οποιαδήποτε άλλη περιοχή εκτός των χωρικών υδάτων, συμπεριλαμβανομένης της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας, μέσα στην οποία η Κυπριακή Δημοκρατία, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και των νόμων της Κύπρου, ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία,
- γ) Ο όρος «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνει Ισπανία ή Κύπρος, όπως ήθελε προκύψει κάθε φορά από το κείμενο,
- δ) Ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει φυσικό πρόσωπο, εταιρεία και οποιοδήποτε σώμα προσώπων,
- ε) Ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ή οντότητα η οποία για φορολογικούς σκοπούς θεωρείται ως νομικό πρόσωπο,
- στ) Ο όρος «επιχείρηση» εφαρμόζεται στη διεξαγωγή οποιασδήποτε επιχείρησης,

- ζ) Οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνουν αντίστοιχα επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
- η) Ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος το οποίο λειτουργείται από επιχείρηση η οποία έχει την έδρα πραγματικής διαχείρισης της σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος λειτουργείται αποκλειστικά μεταξύ περιοχών του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
- θ) Ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:
- i) Στην Ισπανία τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο του,
 - ii) Στην Κύπρο τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο του
- ι) Ο όρος «πολίτης» σημαίνει:
- i) - στην περίπτωση της Ισπανίας, οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο το οποίο κατέχει την Ισπανική εθνικότητα,
- στην περίπτωση της Κύπρου, οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο το οποίο κατέχει την Κυπριακή υπηκοότητα,
 - ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, συνεταιρισμό ή σύνδεσμο που παίρνει την υπόσταση του από τον νόμο που ισχύει στο Συμβαλλόμενο Κράτος.
- κ) Ο όρος «επιχείρηση» περιλαμβάνει την άσκηση επαγγελματικών υπηρεσιών και άλλων ανεξάρτητων δραστηριοτήτων.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης οποτεδήποτε από Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτήν, έχει την έννοια, εκτός αν διαφορετικά προκύπτει από το κείμενο, που έχει σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από την Σύμβαση, οποιαδήποτε έννοια δυνάμει των νόμων σύμφωνα με την ισχύουσα φορολογική νομοθεσία του Κράτους υπερισχύει της έννοιας που δίδεται σε αυτήν σύμφωνα με άλλους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4 ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, υπόκειται σε φορολογία σε αυτόν λόγω της κατοικίας του, της διαμονής του, της έδρας διοίκησης του ή οποιουδήποτε άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης και συμπεριλαμβάνει το Κράτος αυτό και οποιεσδήποτε πολιτικές υποδιαιρέσεις ή τοπικές αρχές. Ο όρος όμως αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο υποκείμενο σε φορολογία στο Κράτος αυτό αναφορικά μόνο με εισόδημα από πηγές του Κράτους αυτού ή από κεφάλαιο που βρίσκεται σε αυτό.

2. Οποτεδήποτε δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου 1 φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η υπόσταση του θα αποφασίζεται ως ακολούθως:

- α) Θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σε αυτόν· αν έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σε αυτόν και στα δύο Κράτη, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους με το οποίο οι προσωπικές και οικονομικές του σχέσεις είναι στενότερες (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),
- β) Αν το Κράτος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθορισθεί, ή αν δεν έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σε αυτόν στο ένα ή στο άλλο Κράτος, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει συνήθη κατοικία,
- γ) Αν έχει συνήθη κατοικία και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι πολίτης,
- δ) Αν είναι πολίτης και των δύο Κρατών ή σε κανένα από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα διευθετήσουν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Οποτεδήποτε δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου 1 πρόσωπο άλλο από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, αυτό θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διαχείρισης του.

Άρθρο 5
ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει κάποια σταθερή βάση επιχείρησης μέσω της οποίας οι εργασίες της επιχείρησης διεξάγονται πλήρως ή μερικώς.
2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:
 - α) έδρα διοίκησης,
 - β) υποκατάστημα,
 - γ) γραφείο,
 - δ) εργοστάσιο,
 - ε) εργαστήριο και
 - στ) ορυχείο, πετρελαιοπηγή ή πηγή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης ή εξερεύνησης φυσικών πόρων.
3. Εργοτάξιο ή κατασκευή ή εργασία εγκατάστασης συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση αν διαρκούν για περίοδο πέραν των δώδεκα μηνών.
4. Παρά τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος Αρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει:
 - α) τη χρήση διευκολύνσεων μόνο για σκοπό αποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,
 - β) την διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση μόνο για το σκοπό αποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης,
 - γ) την διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση μόνο για το σκοπό επεξεργασίας αυτών από άλλη επιχείρηση,
 - δ) τη διατήρηση κάποιας σταθερής βάσης της επιχείρησης μόνο για το σκοπό αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή της συγκέντρωσης πληροφοριών για την επιχείρηση,

- ε) τη διατήρηση κάποιας σταθερής βάσης της επιχείρησης μόνο για το σκοπό διεξαγωγής, για την επιχείρηση, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας που έχει προπαρασκευαστικό ή βοηθητικό χαρακτήρα,
- στ) τη διατήρηση κάποιας σταθερής βάσης της επιχείρησης μόνο για σκοπούς οποιουδήποτε συνδυασμού των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (α) μέχρι (ε), νοουμένου ότι η συνολική δραστηριότητα της σταθερής βάσης της επιχείρησης που προκύπτει από το συνδυασμό αυτό έχει προπαρασκευαστικό ή βοηθητικό χαρακτήρα.

5. Παρά τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όπου πρόσωπο - άλλο από αντιπρόσωπο ανεξάρτητης υπόστασης για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6 - ενεργεί για λογαριασμό επιχείρησης και έχει, και συνήθως ασκεί, σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, εξουσιοδότηση για σύναψη συμβάσεων στο όνομα της επιχείρησης, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση μέσα στο Κράτος αυτό σε σχέση με οποιεσδήποτε δραστηριότητες τις οποίες το πρόσωπο αυτό αναλαμβάνει για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτού περιορίζονται στις αναφερόμενες στην παράγραφο 4, οι οποίες, αν διεξάγονταν μέσω σταθερής βάσης της επιχείρησης, δεν θα καθιστούσαν αυτή μόνιμη εγκατάσταση δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

6. Μία επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες στο Κράτος αυτό μέσω μεσίτη, γενικού παραγγελιοδόχου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου αντιπροσώπου με ανεξάρτητη υπόσταση, νοουμένου ότι τέτοια πρόσωπα ενεργούν κατά τη συνήθη πορεία των εργασιών τους.

7. Το γεγονός ότι εταιρεία η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή διεξάγει εργασίες στο άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε άλλως πως), δεν μπορεί αυτό από μόνο του να καταστήσει μία από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ

Άρθρο 6 ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη ιδιοκτησία (συμπεριλαμβανομένου εισοδήματος από τη γεωργία ή τη δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη ιδιοκτησία» θα έχει την έννοια που έχει δυνάμει των διατάξεων των νόμων του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία. Ο όρος εν πάση περιπτώσει περιλαμβάνει ιδιοκτησία παρεπόμενη της ακίνητης ιδιοκτησίας, ζώα κτηνοτροφίας και εξοπλισμό που χρησιμοποιείται στη γεωργία ή δασοκομία, δικαιώματα που υπόκεινται στις διατάξεις της γενικής νομοθεσίας περί ακίνητης ιδιοκτησίας, επικαρπία επί ακίνητης ιδιοκτησίας και δικαιώματα μεταβλητών ή πάγιων πληρωμών έναντι ανταλλάγματος για την εκμετάλλευση ή του δικαιώματος εκμετάλλευσης μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων· πλοία και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη ιδιοκτησία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται πάνω στο εισόδημα το οποίο προέρχεται από την άμεση χρήση, μίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήσης ακίνητης ιδιοκτησίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης πάνω στο εισόδημα ακίνητης ιδιοκτησίας μίας επιχείρησης.

Άρθρο 7 ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

1. Τα κέρδη μίας επιχείρησης Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο μέσα στο Κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες όπως αναφέρεται πιο πάνω, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται και στο άλλο Κράτος αλλά μόνο κατά το μέρος αυτών που αναλογεί στην μόνιμη αυτή εγκατάσταση.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, όπου μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, σε κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος θα θεωρούνται ως κέρδη που αναλογούν στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση

τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούνταν από αυτή αν αυτή αποτελούσε ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που απασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αυτή αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης θα επιτρέπεται ως έκπτωση έξοδα που πραγματοποιούνται για σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των διαχειριστικών και γενικών εξόδων που πραγματοποιήθηκαν, είτε στο Κράτος μέσα στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

4. Στο βαθμό που συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να καθορίζονται τα αναλογούντα κέρδη σε μόνιμη εγκατάσταση με βάση των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα αυτής, τίποτε από τα προαναφερθέντα στην παράγραφο 2 δεν θα εμποδίζει το Συμβαλλόμενο αυτό Κράτος από του να καθορίζει τα φορολογικά κέρδη με τέτοιο επιμερισμό όπως συνηθίζεται· η μέθοδος επιμερισμού που χρησιμοποιείται όμως πρέπει να είναι τέτοια ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνα με τις αρχές που περιλαμβάνονται στο Άρθρο αυτό.

5. Κανένα κέρδος δε θεωρείται ότι αναλογεί σε μία μόνιμη εγκατάσταση λόγω της απλής αγοράς από τη μόνιμη εγκατάσταση αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

6. Για σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αναλογούν στη μόνιμη εγκατάσταση θα καθορίζονται με την ίδια μέθοδο χρόνο με τον χρόνο, εκτός αν υπάρχει βασικός και επαρκής λόγος για το αντίθετο.

7. Όπου τα κέρδη περιλαμβάνουν και στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μεία σε άλλα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των Άρθρων αυτών δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Κέρδη από τη λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος όπου βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διαχείρισης της επιχείρησης.

2. Για σκοπούς του παρόντος Άρθρου, κέρδη από τη λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές περιλαμβάνουν κέρδη από την ενοικίαση πλοίων ή αεροσκαφών πάνω σε μόνιμη βάση (χρόνου ή ταξιδιού).

Περιλαμβάνουν και κέρδη από την ενοικίαση πλοίων ή αεροσκαφών επί ναύλωση γυμνού σκάφους.

3. Κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από τη χρήση, συντήρηση ή ενοικίαση εμπορευματοκιβωτίων (συμπεριλαμβανομένων ρυμουλκών, φορτηγίδων και του σχετικού εξοπλισμού που χρησιμοποιείται για τη μεταφορά των εμπορευματοκιβωτίων) τα οποία είναι παρεπόμενα σε εισόδημα από τη λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές θα θεωρούνται, για σκοπούς των παραγράφων 1 και 2, ως εισόδημα από την λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές.

4. Αν η έδρα πραγματικής διαχείρισης μίας ναυτιλιακής επιχείρησης είναι πάνω σε πλοίο, τότε θα θεωρείται ότι βρίσκεται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται το οικείο λιμάνι του πλοίου, ή, αν δεν υπάρχει τέτοιο οικείο λιμάνι, στο Συμβαλλόμενο Κράτος όπου ο χειριστής του πλοίου είναι κάτοικος.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται επίσης πάνω στα κέρδη από τη συμμετοχή σε κοινοπραξία, σε κοινή επιχείρηση ή σε πρακτορείο διεθνών επιχειρήσεων.

Άρθρο 9 ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Όπου:

α) Μία επιχείρηση Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή

β) Τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και στην επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και στις δύο περιπτώσεις τίθενται ή επιβάλλονται όροι μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις, οι οποίοι είναι διαφορετικοί από αυτούς που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα πραγματοποιούνταν από τη μία των επιχειρήσεων, αλλά λόγω των όρων αυτών δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη της επιχείρησης αυτής και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Όπου Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη επιχείρησης του Κράτους αυτού - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη επί των οποίων επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί από αυτό το άλλο Κράτος και το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αποδέχεται ότι τα κέρδη που έτσι περιλήφθηκαν είναι κέρδη που θα πραγματοποιούνταν από την επιχείρηση του πρώτου αναφερόμενου Κράτους, αν οι όροι που τέθηκαν μεταξύ των δυο επιχειρήσεων θα ήταν εκείνοι οι οποίοι τίθεντο μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος θα προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του επιβλητέου σε αυτό φόρου, επί των κερδών αυτών. Κατά τον καθορισμό του προσαρμοσμένου ποσού θα λαμβάνονται υπόψη οι άλλες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα διαβουλεύονται μεταξύ τους αν παραστεί ανάγκη.

Άρθρο 10 ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερισμάτα που καταβάλλονται από εταιρεία, κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις, τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που τα καταβάλλει είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο επιβλητέος φόρος δεν θα υπερβαίνει το 5% τοις εκατόν του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.

Παρά τις διατάξεις της πιο πάνω παραγράφου, το Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος θα απαλλάσσει από φορολογία τα μερίσματα τα οποία καταβάλλονται από την εν λόγω εταιρεία προς εταιρεία το κεφάλαιο της οποίας διαιρείται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει σε μετοχές και η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, νοουμένου ότι κατέχει άμεσα τουλάχιστον 10 τοις εκατόν του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα.

Οι τελευταίες δύο παράγραφοι δεν θα επηρεάζουν τη φορολογία της εταιρείας αναφορικά με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως αυτός χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μεταλλευτικά δικαιώματα, μετοχές ιδρυτικών τίτλων ή άλλα δικαιώματα, εκτός από απαιτήσεων οφειλών, που δίνουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη, καθώς και εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα που υπόκειται στην ίδια φορολογική

μεταχείριση όπως εισόδημα από μετοχές δυνάμει της νομοθεσίας του Κράτους του οποίου η εταιρεία προβαίνει στη διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, ως κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, και οι μετοχές αναφορικά με τις οποίες καταβάλλονται τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση. Σε τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7.

5. Όπου εταιρεία η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή εισόδημα από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος μπορεί να μην επιβάλει οποιοδήποτε φόρο πάνω στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους, ή εκτός όπου οι μετοχές αναφορικά με τις οποίες καταβάλλονται τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση που βρίσκεται σε αυτό το άλλο Κράτος, ούτε και να υποβάλει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φορολογία αδιανέμητων κερδών, έστω και αν τα μερίσματα που καταβάλλονται ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εξ ολοκλήρου ή μερικώς από κέρδη ή εισόδημα που προκύπτει σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11 ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το άλλο Κράτος αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

2. Ο όρος «τόκοι» όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο σημαίνει εισόδημα από απατήσεις οφειλών οποιασδήποτε μορφής, είτε είναι εξασφαλισμένα με υποθήκη είτε όχι και είτε αν δίνουν το δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι, και ειδικότερα, εισόδημα από Κυβερνητικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες ή ομόλογα, περιλαμβανομένων ασφάλιστρων και βραβείων προσαρτημένων σε τέτοια χρεόγραφα, ομολογίες ή ομόλογα καθώς και όλα τα άλλα εισοδήματα που εξομοιώνεται με εισόδημα που προέρχεται από δανεισμό χρημάτων με τη φορολογική νομοθεσία του Κράτους στο οποίο προκύπτουν τα εισοδήματα. Πρόσθετες επιβαρύνσεις για καθυστερημένες πληρωμές δε θα θεωρούνται ως τόκοι για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εντός του οποίου προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό και οι απαιτήσεις οφειλών αναφορικά με τις οποίες καταβάλλονται οι τόκοι είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με τέτοια μόνιμη εγκατάσταση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7.

4. Όπου λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ αυτού που καταβάλλει τους τόκους και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ και των δύο και κάποιου τρίτου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένου υπόψη της οφειλής για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα συμφωνείτο μεταξύ αυτού που καταβάλλει το ποσό και του πραγματικού δικαιούχου αν δεν υπήρχε αυτή η σχέση, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο για το τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Στην περίπτωση αυτή, το επιπλέον μέρος των πληρωμών θα φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των άλλων διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12 ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το άλλο Κράτος αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

2. Ο όρος «δικαιώματα» όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει κάθε φύσης πληρωμές που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή του δικαιώματος χρήσης, οποιουδήποτε πνευματικού δικαιώματος, λογοτεχνικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, συμπεριλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών, και ταινιών ή μαγνητοταινιών και άλλα μέσα αναπαραγωγής εικόνας ή ήχου, οποιουδήποτε δικαιώματος ευρεσπεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση ή του δικαιώματος χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εντός του οποίου προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό και το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία αναφορικά με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7.

4. Όπου λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ αυτού που καταβάλλει τα δικαιώματα και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ και των δύο και κάποιου τρίτου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης, του δικαιώματος ή των πληροφοριών για τις οποίες καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα συμφωνείτο μεταξύ αυτού που καταβάλλει το ποσό και του πραγματικού δικαιούχου αν δεν υπήρχε αυτή η σχέση, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο για το τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Στην περίπτωση αυτή, το επιπλέον μέρος των πληρωμών θα φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των άλλων διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13 ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΑ ΚΕΡΔΗ

1. Κέρδη που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την αποξένωση ακίνητης ιδιοκτησίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Κέρδη από την αποξένωση κινητής ιδιοκτησίας που αποτελεί μέρος ιδιοκτησίας μόνιμης εγκατάστασης την οποία μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, περιλαμβανομένων και κερδών από την αποξένωση τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με ολόκληρη την επιχείρηση) μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
3. Κέρδη από την αποξένωση πλοίων ή αεροσκαφών που λειτουργούν σε διεθνείς μεταφορές, ή κινητής ιδιοκτησίας που αφορά τη λειτουργία τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος όπου βρίσκεται η έδρα πραγματικής διαχείρισης της επιχείρησης.
4. Κέρδη που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την αποξένωση μετοχών ή συγκρίσιμα συμφέροντα, που δεν είναι εισηγμένα στο Χρηματιστήριο οποιουδήποτε Συμβαλλόμενου Κράτους, που αντλούν πέραν του 50% της αξίας τους άμεσα ή έμμεσα από ακίνητη ιδιοκτησία που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
5. Κέρδη από την αποξένωση οποιασδήποτε ιδιοκτησίας, εκτός από αυτή που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4, θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου το πρόσωπο που την αποξενώνεται είναι κάτοικος.

Άρθρο 14
ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΜΙΣΘΩΤΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Τηρουμένων των διατάξεων των Άρθρων 15, 17 και 18, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αντιμισθίες που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αναφορικά με μισθωτές υπηρεσίες φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν οι μισθωτές υπηρεσίες παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν οι μισθωτές υπηρεσίες παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, τέτοια αντιμισθία που αποκτάται από αυτές μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Παρά τις διατάξεις τις παραγράφου 1, αντιμισθία που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αναφορικά με μισθωτές υπηρεσίες που παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογούνται μόνο στο πρωτοαναφερόμενο Κράτος αν:

α) ο παραλήπτης είναι παρών στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες μέσα σε οποιαδήποτε περίοδο δώδεκα μηνών αρχής γενομένης ή λήγουσας μέσα στο συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος και

β) η αντιμισθία καταβάλλεται από, ή εκ μέρους, εργοδότη ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους και

γ) η αντιμισθία δεν επιβαρύνει μόνιμη εγκατάσταση την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο Κράτος.

3. Παρά τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, αντιμισθία που αποκτάται αναφορικά με μισθωτές υπηρεσίες που παρέχονται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος το οποίο λειτουργείται σε διεθνείς μεταφορές μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος όπου βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διαχείρισης της επιχείρησης.

Άρθρο 15
ΑΜΟΙΒΗ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Η αμοιβή Συμβούλων και άλλων παρόμοιων πληρωμών που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητα του ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου εταιρείας η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 16
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Παρά τις διατάξεις των Άρθρων 7 και 14, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για υπηρεσίες ψυχαγωγίας που παρέχει ως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, ή ως μουσικός, ή ως αθλητής, από τις προσωπικές του δραστηριότητες και που διεξάγονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Όπου εισόδημα αναφορικά με προσωπικές δραστηριότητες που διεξάγονται από καλλιτέχνη ή αθλητή υπό τέτοια ιδιότητα του δεν περιέρχεται στο πρόσωπο αυτό αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, παρά τις διατάξεις των Άρθρων 7 και 14, να φορολογηθεί στο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο οποίο διεξάγονται οι δραστηριότητες του καλλιτέχνη ή του αθλητή.

Άρθρο 17
ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 18, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αντιμισθίες που καταβάλλονται σε κάτοικο Συμβαλλόμενου Κράτους σε αντάλλαγμα προηγούμενης απασχόλησης, θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 18
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. α) Αντιμισθίες, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αντιμισθίες, εκτός από τη σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή από πολιτική υποδιείρεση ή από τοπική αρχή σε φυσικό πρόσωπο αναφορικά με υπηρεσίες που προσέφερε σε αυτό το Κράτος ή σε υποδιείρεση ή αρχή φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό,
- β) Εν τούτοις, τέτοιες αντιμισθίες, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αντιμισθίες θα φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες προσφέρονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού, ο οποίος:
 - i) είναι πολίτης του Κράτους αυτού ή
 - ii) δεν έχει γίνει κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά για το σκοπό παροχής υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από, ή από ταμεία που δημιουργήθηκαν από, Συμβαλλόμενο Κράτος ή από πολιτική υποδιάρθρωση ή τοπική αρχή αυτού σε φυσικό πρόσωπο αναφορικά με την παροχή υπηρεσιών σε αυτό το Κράτος ή υποδιάρθρωση ή αρχή, θα φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό,
- β) Εν τούτοις, τέτοια σύνταξη θα φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος, και πολίτης, αυτού του Κράτους.
3. Οι διατάξεις των Άρθρων 14, 15, 16 και 17 εφαρμόζονται στις αντιμισθίες, στα ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αντιμισθίες, και τις συντάξεις, αναφορικά με υπηρεσίες που προσφέρονται σχετικά με επιχείρηση που διεξάγεται από το Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιάρθρωση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 19 ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Πληρωμές που λαμβάνει φοιτητής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από την επίσκεψη του στο Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρωτοαναφερόμενο Κράτος αποκλειστικά για σκοπούς εκπαίδευσης ή επιμόρφωσης του, λαμβάνει για σκοπούς συντήρησης, εκπαίδευσης ή επιμόρφωσης, δεν θα φορολογούνται στο πρωτοαναφερόμενο Κράτος, νοουμένου ότι τέτοιες πληρωμές προκύπτουν από πηγές εκτός του Κράτους αυτού.

Άρθρο 20 ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Στοιχεία εισοδήματος κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, από οπουδήποτε και αν προκύπτουν αυτά, που δεν αναφέρονται στα προηγούμενα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, εκτός από εισόδημα από ακίνητη ιδιοκτησία, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6, αν ο παραλήπτης τέτοιου εισοδήματος, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης η οποία βρίσκεται σε αυτό και το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία αναφορικά με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται πραγματικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση. Σε αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρθρο 21 ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Κεφάλαιο το οποίο αντιπροσωπεύεται από ακίνητη ιδιοκτησία που αναφέρεται στο Άρθρο 6, ιδιοκτησίας κάτοικου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Κεφάλαιο το οποίο αντιπροσωπεύεται από κινητή ιδιοκτησία το οποίο αποτελεί μέρος της ιδιοκτησίας επιχείρησης μόνιμης εγκατάστασης την οποία μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
3. Κεφάλαιο το οποίο αντιπροσωπεύεται από πλοία και αεροσκάφη που λειτουργούν σε διεθνείς μεταφορές και από κινητή ιδιοκτησία που αφορά τη λειτουργία τέτοιων πλοίων και αεροσκαφών, θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος όπου βρίσκεται η έδρα πραγματικής διαχείρισης της επιχείρησης.
4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου ενός κάτοικου Συμβαλλόμενου Κράτους θα φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 22 ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Στην Ισπανία, η διπλή φορολογία θα εξαλείφεται σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας ή, τηρουμένων των περιορισμών των νόμων της Ισπανίας, ως ακολούθως:
 - a) Όπου κάτοικος της Ισπανίας αποκτά εισόδημα ή κατέχει στοιχεία κεφαλαίου, τα οποία σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να φορολογείται στην Κύπρο, η Ισπανία θα επιτρέπει:
 - i) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στην Κύπρο,
 - ii) ως έκπτωση από το φόρο επί του κεφαλαίου του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο με το φόρο που καταβλήθηκε για τα ίδια στοιχεία του κεφαλαίου,

iii) η έκπτωση του υποκείμενου εταιρικού φόρου θα πρέπει να γίνεται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία της Ισπανίας.

Τέτοια έκπτωση όμως δεν θα υπερβαίνει εκείνο το μέρος του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως αυτό υπολογίστηκε πριν από την δοθείσα έκπτωση, η οποία αναλογεί στο εισόδημα ή στα ίδια στοιχεία κεφαλαίου τα οποία μπορούν να φορολογούνται στην Κύπρο.

β) Όπου σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της Σύμβασης εισόδημα που αποκτάται ή κεφάλαιο που κατέχει κάτοικος της Ισπανίας απαλλάσσεται από τη φορολογία στη Ισπανία, η Ισπανία μπορεί παρόλα αυτά, στον υπολογισμό του ποσού του φόρου επί του υπολοίπου εισοδήματος ή κεφαλαίου του προσώπου αυτού, να λάβει υπόψη το εισόδημα ή κεφάλαιο που απαλλάσσεται από τη φορολογία.

2. Στην Κύπρο, τηρουμένων των διατάξεων της Κυπριακής φορολογικής νομοθεσίας που αφορούν την πίστωση για ξένο φόρο, θα επιτρέπεται ως πίστωση έναντι του Κυπριακού φόρου, πληρωτέου αναφορικά με οποιοδήποτε στοιχείο εισοδήματος που αποκτάται από τη Ισπανία ή κεφάλαιο που κατέχεται στην Ισπανία, ο φόρος που καταβλήθηκε σύμφωνα με τους νόμους της Ισπανίας και την παρούσα Σύμβαση. Η πίστωση όμως δεν θα υπερβαίνει εκείνο το μέρος του Κυπριακού φόρου, όπως αυτό υπολογίζεται πριν την παραχώρηση της πίστωσης, που αναλογεί σε τέτοιο στοιχείο εισοδήματος ή κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΝΟΙΕΣ

Άρθρο 23 ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

1. Οι πολίτες ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε υποχρέωση συνδεδεμένη με αυτή, η οποία είναι διαφορετική ή δυσμενέστερη της φορολογίας και των σχετικών υποχρεώσεων στις οποίες, κάτω από αυτές τις συνθήκες, ειδικότερα όσον αφορά την κατοικία, υπόκεινται ή δυνατόν να υπόκεινται, οι πολίτες του άλλου Κράτους. Η διάταξη αυτή, παρά τις διατάξεις του Άρθρου 1, εφαρμόζεται επίσης σε άτομα που δεν είναι κάτοικοι είτε ενός είτε και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Η φορολογία μόνιμης εγκατάστασης, την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δε θα τυγχάνει λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται από το άλλο αυτό Κράτος πάνω σε επιχειρήσεις που

διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Αυτή η διάταξη δεν θα ερμηνεύεται ως υποχρεούσα ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί στους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω της προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων που χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

3. Εκτός όπου οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 4 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 4 του Άρθρου 12 εφαρμόζονται, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για σκοπούς υπολογισμού των φορολογητέων κερδών τέτοιας επιχείρησης, θα εκπίπτονται κάτω από τις ίδιες προϋποθέσεις, σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο της πρωτοαναφερόμενου Κράτους. Παρομοίως, οποιεσδήποτε σφειλές επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για σκοπούς υπολογισμού του φορολογητέου κεφαλαίου τέτοιας επιχείρησης, θα εκπίπτονται κάτω από τις ίδιες προϋποθέσεις, σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο της πρωτοαναφερόμενου Κράτους.

4. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το κεφάλαιο των οποίων ανήκει εξ ολοκλήρου ή μερικώς ή ελέγχεται άμεσα ή έμμεσα από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν θα υπόκεινται μέσα στο πρωτοαναφερόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή σχετική υποχρέωση που είναι διαφορετική ή δυσμενέστερη από τη φορολογία και σχετικών υποχρεώσεων στις οποίες άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρωτοαναφερόμενου Κράτους υπόκεινται ή δυνατό να υπόκεινται.

5. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου εφαρμόζονται παρά τις διατάξεις του Άρθρου 2, σε φόρους κάθε είδους και περιγραφής.

Άρθρο 24

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

1. Όπου πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών συνεπάγονται ή δυνατό να συνεπάγονται για αυτόν την επιβολή φορολογίας που δεν συνάδει με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, αυτός μπορεί, παρά τις θεραπείες που προβλέπονται από τον οικείο νόμο των Κρατών αυτών, να παρουσιάσει την υπόθεση του στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν η υπόθεση του υπάγεται στην παράγραφο 1 του Άρθρου 23, στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι πολίτης. Η υπόθεση του πρέπει να παρουσιασθεί μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη γνωστοποίηση της ενέργειας που οδήγησε στη φορολογία που δεν συνάδει με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή οφείλει, αν η ένσταση φαίνεται σε αυτή να είναι αιτιολογημένη και δεν είναι η ίδια σε θέση να δώσει ικανοποιητική λύση, να καταβάλλει προσπάθεια για επίλυση της υπόθεσης με αμοιβαία συμφωνία μαζί με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν συνάδει με τη Σύμβαση. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί, θα εφαρμόζεται παρά τον οποιοδήποτε χρονικό περιορισμό στις οικείες νομοθεσίες των Συμβαλλόμενων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα καταβάλουν προσπάθεια για επίλυση με αμοιβαία συμφωνία οποιωνδήποτε δυσχερειών ή αμφιβολιών προκύψουν από την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να συμβουλευούνται το ένα το άλλο για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας στις περιπτώσεις που δεν προνοούνται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας για να επιτευχθεί συμφωνία με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Όταν κρίνεται σκόπιμο για να επιτευχθεί συμφωνία να υπάρχει ανταλλαγή απόψεων, τέτοια ανταλλαγή μπορεί να λάβει χώρα μέσω Επιτροπής η οποία αποτελείται από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 25 ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα ανταλλάσσουν τέτοιες πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή της διοίκησης ή εκτέλεσης των οικείων νόμων αναφορικά με τους φόρους οποιουδήποτε είδους και περιγραφής που επιβάλλονται εκ μέρους των Συμβαλλόμενων Κρατών, ή των πολιτικών τους υποδιαιρέσεων ή τοπικών αρχών, στο βαθμό που η εν λόγω φορολογία δεν είναι αντίθετη με την παρούσα Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από τα Άρθρα 1 και 2.

2. Οποιαδήποτε πληροφορία λαμβάνεται δυνάμει της παραγράφου 1 από Συμβαλλόμενο Κράτος θα θεωρείται απόρρητη κατά τον ίδιο τρόπο που θεωρείται τέτοια σύμφωνα με τους οικείους νόμους του Κράτους αυτού και θα αποκαλύπτεται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (περιλαμβανομένων δικαστηρίων και διοικητικών σωμάτων) που επιφορτίζονται με τη βεβαίωση ή την είσπραξη, ή την εκτέλεση ή την δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών αναφορικά με φόρους οποιουδήποτε είδους και περιγραφής ή την παραδρομή των πιο πάνω. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές αυτές θα χρησιμοποιήσουν τις πληροφορίες μόνο για τους σκοπούς αυτούς. Μπορούν να αποκαλύψουν τις πληροφορίες σε δημόσιες διαδικασίες ή σε δικαστικές αποφάσεις.

Παρά τα πιο πάνω, πληροφορία που λαμβάνεται από Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να χρησιμοποιηθεί για άλλους σκοπούς όταν τέτοια πληροφορία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τέτοιους άλλους σκοπούς δυνάμει των νόμων και των δύο Κρατών και η αρμόδια αρχή του απευθυνόμενου Κράτους εξουσιοδοτεί τέτοια χρήση.

3. Σε καμία περίπτωση οι πρόνοιες των παραγράφων 1 και 2 θα ερμηνεύονται ως να επιβάλλουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) εφαρμογής διοικητικών μέτρων που είναι σε αντίθεση με τους νόμους και τη διοικητική πρακτική του ιδίου ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) παροχής πληροφοριών που δεν μπορούν να ληφθούν δυνάμει των νόμων ή της συνηθισμένης διοικητικής διαδικασίας του ιδίου ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή

γ) παροχής πληροφοριών οι οποίες θα αποκάλυπταν οποιοδήποτε εμπορικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό μυστικό ή εμπορική διαδικασία, ή πληροφορίες, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με το δημόσιο συμφέρον (*ordre public*).

4. Στην περίπτωση που Συμβαλλόμενο Κράτος αιτείται πληροφορία σύμφωνα με το Άρθρο αυτό, το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος θα χρησιμοποιήσει τα μέτρα του για συλλογή πληροφοριών για να εξασφαλίσει την αιτούμενη πληροφορία, ακόμη και αν το άλλο Κράτος δεν χρειάζεται την πληροφορία αυτή για τους δικούς του φορολογικούς σκοπούς. Η υποχρέωση που περιλαμβάνεται στην αμέσως προηγούμενη πρόταση υπόκειται στους περιορισμούς της παραγράφου 3, αλλά σε καμία περίπτωση οι περιορισμοί αυτοί θα ερμηνεύονται ως να επιτρέπουν σε Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών αποκλειστικά και μόνο δεν έχει κανένα εγχώριο συμφέρον σε τέτοια πληροφορία.

5. Σε καμία περίπτωση θα ερμηνεύονται οι πρόνοιες της παραγράφου 3 ότι επιτρέπουν σε Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών αποκλειστικά και μόνο γιατί η πληροφορία κατέχεται από τράπεζα, άλλο χρηματοοικονομικό ίδρυμα, εντολοδόχο ή πρόσωπο που ενεργεί ως πράκτορας ή θεματοφύλακας ή επειδή η πληροφορία σχετίζεται με συμφέροντα ιδιοκτησίας προσώπου.

Άρθρο 26
ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ
ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ

Τίποτε στην παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών διπλωματικών αποστολών ή προξενικών λειτουργών που διέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή δυνάμει των διατάξεων ειδικών συμφωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27
ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

1. Οι Κυβερνήσεις των Συμβαλλομένων Κρατών θα γνωστοποιούν το ένα στο άλλο μέσω της διπλωματικής οδού ότι οι εσωτερικές διαδικασίες για την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης έχουν ολοκληρωθεί.
2. Η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ μετά την εκπνοή τριών μηνών μετά από την ημερομηνία λήψης της τελευταίας των γνωστοποιήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διατάξεις της θα εφαρμόζονται:
 - α) σε σχέση με περιοδικώς δεδουλευμένων φόρων, αναφορικά με φόρους εισοδήματος ή κεφαλαίου για οποιοδήποτε φορολογικό έτος που αρχίζει κατά ή μετά την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ,
 - β) αναφορικά με όλες τις άλλες περιπτώσεις, την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 28
ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ

1. Η παρούσα Σύμβαση θα ισχύει μέχρις ότου τερματισθεί από Συμβαλλόμενο Κράτος. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να τερματίσει την Σύμβαση, μέσω των διπλωματικών οδών, δίνοντας γραπτή προειδοποίηση τερματισμού τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την λήξη οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους μετά από μία αρχική περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

2. Σε τέτοια περίπτωση, η Σύμβαση θα παύει να ισχύει:

α) αναφορικά με περιοδικών δεδουλευμένων φόρων, αναφορικά με φόρους εισοδήματος ή κεφαλαίου για οποιοδήποτε φορολογικό έτος που αρχίζει κατά ή μετά την ημερομηνία εντός του οποίου δίδεται η προειδοποίηση τερματισμού,

β) αναφορικά με όλες τις άλλες περιπτώσεις, την πρώτη Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος που αναφέρεται στην εν λόγω ειδοποίηση τερματισμού.

Προς επιβεβαίωση των πιο πάνω, οι υποφαινόμενοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, έχουν υπογράψει την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε εις διπλούν στην Λευκωσία την 14 ημέρα του Φεβρουαρίου, 2013 στην Ελληνική, Ισπανική και Αγγλική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση απόκλισης στην ερμηνεία μεταξύ των κειμένων, θα επιλύεται σύμφωνα με τη διαδικασία που διέπεται δυνάμει του Άρθρου 24 της παρούσας Σύμβασης.

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Για το Βασίλειο της Ισπανίας

Βάσος Σιόρλις

Υπουργός Οικονομικών

Ana Salomon Pérez

πρέσβης

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Με την υπογραφή της Σύμβασης μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Ισπανίας για την αποφυγή διπλής φορολογίας και για την πρόληψη της φοροδιαφυγής αναφορικά με φόρους πάνω στο εισόδημα, οι υποφαινόμενοι έχουν συμφωνήσει ότι οι ακόλουθες διατάξεις θα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης.

1. Δικαίωμα σε προνόμια της συνθήκης:

Η παρούσα Σύμβαση δεν θα ερμηνεύεται να σημαίνει ότι Συμβαλλόμενο Κράτος εμποδίζεται από την εφαρμογή των εθνικών νομικών διατάξεων του σχετικά με την πρόληψη φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής.

II Τροπ. Άρθρου 13

Για τον καθορισμό της αξίας που αναφέρεται στην παράγραφο 4, θα εφαρμόζεται μόνο η εθνική νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους όπου βρίσκεται η ακίνητη ιδιοκτησία.

Προς επιβεβαίωση των πιο πάνω, οι υποφαινόμενοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, έχουν υπογράψει την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε εις διπλούν στην Λευκωσία την 14 ημέρα του Φεβρουαρίου, 2013, στην Ελληνική, Ισπανική και Αγγλική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση απόκλισης στην ερμηνεία μεταξύ των κειμένων, θα επιλύεται σύμφωνα με τη διαδικασία που διέπεται δυνάμει του Άρθρου 24 της παρούσας Σύμβασης.

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Για το Βασίλειο της Ισπανίας

Βάσος Σιαρλής

Υπουργός Οικονομικών

Ana Salomon Pérez

πρέσβης